

Kiküldött munkatársunk jelenti:

A BÍRÁLAT ÉS ÖNBÍRÁLAT

a tszcs-fejlesztés fő módszere Turkevén

Olyan a város, mint egy nagy család. Mindenki mindenkinek testvére az új rendet formáló emberek szocialista közösségében. Ezentúl csak „közösbe” dolgoznak. Jóleső, felemelő érzés ez. Új sikerek, új győzelmek reményét csillogtatja meg, amit az ember a szocialista társadalom szervezett erejével teremt meg.

Turkevén vagyunk... Az ország első szocialista városában.

A hangos híradó kora reggel óta „kürtöl” szét az utcákon: „A Bajtor-utca 2 dolgozó paraszt kivételével szocialista utca... A Szénási-utcában már senki sem gazdálkodik egyedül...”

A mozi előtt embergyűrű veszi körül a hirdetőtáblát. Kíváncsan nézik: kik a „friss belépők”? Barna Mihály, Balázs Sándor feleségével, Tóth Lajos 16, Papp Imre 17, Suszter Pál 10 holdjával lépett be valamelyik csoportba.

Megindult a középparaszt-ság áramlása is a közös gazdálkodás felé.

Amott a földművelőszövetkezet vezetőinek: Kovács Imre, Kalup Gyuláné, Géresi Kálmán dolgozó parasztoznak — akik már beléptek a csoportba — a fényképeket kifüggesztve. A képek felett ez a felírás áll: „Kövessétek a vezetőség példáját.”

S a turkevei dolgozó parasztoz követik a példamutatókat, az élenjárókat. Óráról-órara, pillanatról-pillanatra növekszenek az eredmények. Turkevén a parasztesaládok 90 százaléka már tszcs-tag.

Eljöttünk hozzátok, turkevei szövetkezeti parasztoz, Csongrád megyéből. Tanulni szeretnénk, mit, hogyan csináltatok? — kérdezzük.

A történetet ezzel kezdik: — Január 14-én a párttervezetleten ígéretet tettünk Rákosi elvtársnak, hogy még ebben az évben, augusztus 31-re szocialista város leszünk.

S Lovas elvtárs, a Vörös Csillag-termelőszövetkezet elnöke a 3682-ik tag belépési nyilatkozatát teszi a fiókjába. Közben elmondja, hogy legfőbb módszerük a tszcs fejlesztésében az volt: „Olyannak mutattuk magunkat, amilyenek voltunk. De azt is elmondtuk, hogy milyenek kell lennünk.”

Bizony előfordult még a legelősebb termelőszövetkezetben, a Vörös Csillag tszcsben is, hogy nem minden úgy ment, ahogy szeretnék volna. Kezdve mindjárt a tavaszi vetéssel: az árpa éppen hogy csak a határidőre került a földbe. Rájöttek, hogy a hiba a munkacsapat-szervezésben volt. De

maguk a tagok sem váltak egyszerre öntudatos szövetkezeti parasztozá.

Bernáth elvtársnak, a szövetkezet párttitkárnak az aratás, cséplés idején többször jelentették:

— A hordásnál szétszórták a búzát. Egyesek lelkiismeretlenség bűnű a közösség vagyonával. Kocsival mennek a kényekre.

Módis Károly 15 holdas középparaszt egyszer így szólt a párttitkárhoz:

— Te Lajos, tudod, bemennék én is tihozzátok. Csak hogy én nagyon igényes vagyok a rendre, mint ahogy a portámon is láthatjátok.

De van más példa is:

A „Táncsics-termelőcsoportban nem tudták mindannyian megérteni, hogy miért szükséges a verseny. Csak később jöttek rá a tapasztalatból, hogy a verseny mind a csoport hasznát, mind a csoporttagét gyarapítja, ami a munkaegységek szaporodásában mutatkozik meg.

„Először rendet kell teremtenünk a házunk táján” — adták ki a jelszót. — S ezután mehetünk magyarázni az egyének közé.

S Bernáth elvtárs a Vörös Csillagban összehívta a kommunis-tákat.

— Mutassunk példát — mondta nekik. — Amikor az egyének hozzá kezdenek az aratáshoz, akkorra már nekünk be kell fejeznünk.

Igy is történt.

A hibák nyílt feltárása és kijavítása, a csoporttagoknak a csoport hibáin történő nevelése előbbre vitte, fejlesztette a csoportokat Turkevén.

tette a csoportokat Turkevén.

A népművelők megmagyarázták: „Ha szétszórtod a búzát, hanyagulsz a közösség vagyonával, saját magadat károsítod meg. A csoport én, te, ő és mindnyájan vagyunk.”

Örültek az egyének bírálatának. Azért bíráltak és bírálnak, mert elismerik az eredményeket is. A csoportbeliek pedig mindig arra törekedtek: minél kevesebb legyen a hiányolni való a csoportban.

S arról is beszéltek, hogy mit akarnak még tenni a csoport további fejlesztéséért.

A termelőcsoportok fejlődését figyelték az egyének. Módis Károly 15 holdas középparaszt így beszélt: — Még ha hibája is van a csoportnak, mégis jobb, mint az egyéni gürcölgetés. A hibákat meg mindig kijavítják. — S úgy érezte, hogy sohasem beszélt olyan szívből jövő őszinteséggel, mint amikor nyilvánosan a hangoshíradón keresztül mondotta: „Dolgozó parasztozaim! Boldog vagyok, hogy én is beálltam az új élet munkái közé. Gyertek utánam, lépjétek ti is be a termelőcsoportba.

Késő este van már. Az utcák, a pórtház előtti tér olyan, mint sok-sok gomolygó hangyaboly. A termelőcsoportokba új tagokat vesznek fel és gyűléseket tartanak. S a vezetők a tagokkal, az újonnan belépett dolgozó parasztozokkal azt tárgyalják, vitatják, hogyan kezdjenek hozzá a Párt segítségével újonnan megszépült életük berendezéséhez.

Czirbus M.

Kövessük a bolsevik agitátorok példáját

A saját életemből vett példákkal győzőm meg a dolgozókat

Nincs szebb és értékesebb munka ma, mint harcolni — ha kell életünk árán is — a békéért. Sokan kérdeznék: jó, jó, de hogyan? Valamikor én is megkérdeztem egy elvtársót, hogyan tudok én harcolni a békéért. A válasz az volt, hogy nem külön harc a békeharc, hanem teremtető, alkotó, felvilágosító munka, az ellenség kiméltelen leleplezése.

En, mint a Felsővárosi II. párttervezetlet tartozó békebizottsági titkár egyike munkahelyemen, a Magasépítési NV-nél is népművelő, felvilágosító munkában ezt a tanácsot igyekszem követni. Pártunk II. kongresszusának méltó megünneplésére vállaltam, hogy a párt-szervezettel szorosabban együttműködöm, kiszélesítem felvilágosító munkámat. Célom az, hogy ne legyen Felsővároson egyetlen ház sem, ahol ne beszélgettünk volna a békeharcról, a dolgozók eredményeiről s az ellenség gyalázatos munkájáról.

Allandóan olvasom a Szabad Nép-et és a Délmagyarországot és az

ezekből vett példákkal, agitációs szempontokkal igyekszem meggyőzni a családokat. Beszélgetés közben, amikor a dolgozók megváltozott életkörülményeiről van szó, elmondom az én életemet is. Elmesélem, hogy bizony én is 12 éves koromtól dolgoztam. Háztartási munkát végeztem s mint ilyen alkalmazottat, bizony nem egy-két helyen lábakapának használtak a múlt urali. Csak a felszabadulás után lettem valóban ember s ettől kezdve nap mint nap érzem, hogy minden értelem, dolgozóért van, 1947-ben bekapcsolódtam a tömegszervezeti, majd a pártmunkába is. 1948-ban tagja lettem a Magyar Dolgozók Pártjának. A saját életemből vett példákkal győzőm meg a dolgozókat, hogyan mutattam út, hogyan segít bennünket mindenben a Párt. Érzem, munkámnak van eredménye. Ezt a munkát tovább folytatom, hogy munkámmal még szilárdabbá tegyem békétáborunkat.

Balási Matild

felsővárosi békebizottsági titkár.

EMBERI SORSOK

Ígéretet tettem Pártunknak

★ Párthírek

Pártoktatás Háza felelősk! Felhívjuk a Pártoktatás Háza felelős elvtársak figyelmét, hogy számunkra kedden délután 5 órakor a Pártoktatás Házában megbeszélést tartunk. Az elvtársak feltétlenül jelenjenek meg.

Felső- és középfokú kádertanfolyam tanuló, propagandisták és politikai iskola egyéni tanuló részére szedán, délután fél 6 órakor módszertani előadást tartunk. Az elvtársak az előadáson feltétlenül jelenjenek meg.

Agit. Prop. Osztály.

A február 12. és 17-e között valamennyi budapesti és vidéki párt-szervezetünkben pártnapokat tartunk. A párt-napi vezérfontat minden egyes párt-szervezetünkhöz időben eljuttatjuk.

MDP Központi Vezetősége, agit. prop. osztály.

Felhívjuk az üzemi, hivatali, kereskedelmi vállalatok titkárait figyelmét, hogy a még szükséges „Kongresszusi Emléklapokat” a termelési osztályon átvethetik.

ELŐRE IFJUSÁG

Ifjúmunkásaink példásan megállják helyüket a kongresszusi versenyben

A Hofherr-gyár kommunista dolgozóinak felhívására üzemünk, a Szegedi Kenderfonó dogozó is egyembertől csatlakoztak Pártunk II. kongresszusának méltó megünneplésére. Azonnal megindultak üzemünkben a felajánlások és rövid egy-két hét alatt dolgozók több mint 70 százaléka értékes kötelezettségvállalást tett. Ezek a vállalkozások, — amint az azóta eltelt idő és termelési eredmények is bizonyítják — nem szavak, hanem tettek voltak. A felajánlásoknak eddig több mint 60 százaléka valóra váltottuk s kongresszusunk napjára nemcsak száz, de jóval százszázalékon felül eleget teszünk kötelezettségvállalásunknak.

Üzemünk DISZ-fiatlajai, hogy még jobban bebizonyítsák hűségüket és ragaszkodásukat a Magyar Dolgozók Pártja iránt, kongresszusi versenyre hívták a megye valamennyi üzemi DISZ-szervezetét. Amikor elkészítettük felhívásunkat, azonnal elhatároztuk, ezt a versenyt mi akarjuk megnyerni s ezért azonnal hozzá is kezdtünk a több és jobb munkához, a brigádok szervezéséhez s a munkafegyelmegszilárdításához.

Munkánk máris eredményes. Tizenkét ifi-brigádunk nap mint nap

értékes munkát végez. Kiss Julia előfónó brigádja például a kongresszusi felajánlástól február elejéig 142 kiló hulladékot gyűjtött össze. Ez a brigád vállalta, hogy jó felvilágosító munkával résztvesz még négy anyaglakarékossági brigád szervezésében. Egyéni versenyzők közül Zsiga Éva ifjúmunkás jár az élen, Zsiga elvtársnő huzamosabb idő óta két gépen dolgozik s a munkaideje százszázalékos kihasználásával február 1-én már az április 5-i tervét teljesítette. Hasonló Bodor Mária ifjúmunkás eredménye is, aki a kongresszusi verseny első öt napjára előirányzott 597 kilóról 875 kilóra emelte termelését. Papp V. József gépi kötélevő brigádja 137 százalékos átlagteljesítménnyel dolgozik. Értékes a „Rákosi” és a „Kongresszusi”-brigád eredménye is. Ezek a brigádok a leszedési idő három percről 2,8, illetve 2,7 percre csökkentették. Elért eredményeinkkel természetesen nem elégszünk meg, tovább fokozzuk s az eddiginél is sokkal magasabb termelési teljesítménnyel köszöntjük február 24-ét.

Tatát Mihály

Szegedi Kenderfonó DISZ-szerv. titkára.

Mi tanuló fiatalok is kíméletlen harcot indítottunk a jampecek és dandyk ellen

Többször hallottam már a jampecekről, dandykról több társam igyekezett már engem is felvilágosítani ezek viselkedéséről, de úgy érzem, teljes mértékben csak most gyűlöli meg őket. Többször elővástam a Délmagyarországi pár nappal ezelőtt megjelent számából a „Jampeceknek belépni szigorúan tilos” című cikket s érzem ez a cikk meggyőző. Nem szerettem eddig sem őket, csak keresztül néztem rajtuk, de mostmár látom, hogy ezek, ha némelyik öntudatlanul is, de Amerika, a háborús uszítók barátja.

Nem egyszer szinte undorodva néztem végig egy-egy kikent-kifent vastagtalpu, kockás, tulirozsás nyakkendővel felcicomázott s furulya nadragos ifit, aki tetszelegve sétált a Tiszaparton, vagy a Lenin-utcán. Nem védem egy percig a dandykat sem, akiknek egyrésze csak azért

jár iskolába, hogy mégis meg legyen az érettségije s ezek szünetekben azt sem tudják, mit csináljanak. Le s föl sétálnak a folyosókon, tantermekben és a legújabb divathóbortos csodaruhaikat mutatják be és vonagláshoz hasonló táncot tanítanak a fiúknak.

En a tanuló fiatlalag nevében most ígérem, mi tanuló fiatalok is kíméletlen harcot indítottunk a jampecek és dandyk ellen. Nekünk nincs szükségünk rájuk, mert ők csak az iskola rendjének bomlasztói. Harcot indítottunk az olyan lányok ellen is, akik sokkal nagyobb gondot fordítanak a saját és hajfésítésre, mint például a rendszeres tanulásra s akik nem teljesítik a Magyar Dolgozók Pártjának ránk bízott feladatát, a tanulást. Ilyen tagtársakra nincs szükségünk.

Juhász Klára,

Tömörkényi István-gimn. II. oszt.

Egyre több könyvet vásárolnak a szegedi üzemek és termelőcsoportok dolgozói

A Szikra könyvkereskedés könyvvásárlóinak száma az utóbbi időben jelentős mértékben megnövekedett. Főleg a deszki, szőregi és a szegedi környéki tszcs-k, — köztük az „Alkotmány” és „Táncsics” — dolgozó parasztozjai, vásárolnak egyre több könyvet. Főként Panfjorov: „Aratás” és „Megindulnak a traktorok” című könyvét szerelték meg dolgozó parasztozjaik. Az utóbbi két

hónapban többszáz példány fogyott el ezekből a könyvekből. De megnövekedett a könyvvásárlók száma a Szegedi Kenderfonóban is. Naponta legalább 10—15 dolgozó jelentkezik könyvrendelésre. Továbbra is nagy érdeklődés mutatkozik a Szovjetunió Bolsevik Pártja története iránt. December és január hónapban több mint 500 Párttörténeti vásároltak Szeged dolgozói.

A szovjet köztársaságok választások előtti lelkes hangulata a szovjet nép törhetetlen egységét bizonyítja

Már alig egy hét van hátra tíz szovjetségi szovjetköztársaság legfelső tanácsának választásáig. Vasárnap, február 18-án a választói urnák elé járul az Oroszországi Szovjetségi Szovjet Szocialista Köztársaság, a Kazah, Gruz, Azerbajdzsán, Litván, Moldvai, Lett, Kirgiz; Tadzsik és Karel-Finn Szovjet Szocialista Köztársaságok lakossága. A többi hat köztársaságban február 25-én lesznek a választások.

A szovjet emberek milliói fevékenyen vesznek részt a választási előkészületekben. A dolgozók, mint nagy ünnepükre, készülnek a választásokra. Ebben a készülődésben szoros együttműködést, kölcsönös bizalmat és barátságot tanúsítanak a munkások, parasztozok és értelmiségiek.

A szövetséges és autonóm köztársaságok legmagasabb állami szervébe a nép legjobb képviselőit jelölték, akik odaadó munkájukkal, tudományos, kulturális és politikai tevékenységükkel vívták ki a dolgozók szeretetét és a megbecsülését.

Különös lelkesedés tapasztalható azokban a választókerületekben, amelyeknek jelöltje Iosif Visszarionovics Sztálin, a Szovjetunió népeinek első jelöltje.

Sokezer fiatal fiú és leány, aki most töltötte be 18. évét, először vesz részt a Legfelső Tanács-választásokon. A Szovjetunió fiatal polgárai a szocializmus minden áldását élvezik. Választók és választha-

tók a legfelső állami szervekbe. A Szovjetunió Legfelső Tanácsának tagjai között 85 23—30 éves fiatal van. Sok tízezer fiatal munkást, parasztot és szakembert választottak be a helyi szovjetekbe.

Most a köztársaságok legfelső tanácsaiba is nagy számban jelölték az újabb nemzedék képviselőit.

A választások előtti kampány ismét megmutatja a szovjet nép törhetetlen egységét.

A Francia Kommunista Párt gyászja

Ambroise Croizat elvtárs, volt munkaügyi miniszter, a Francia Kommunista Párt Központi Bizottságának tagja vasárnap reggel egy páriszkörnyéki kórházban meghalt.

Halála alkalmából a Francia Kommunista Párt által kiadott közlemény megállapítja, hogy a munkásszocializmus egyik legjobban harcosát vesztette el. Hangsúlyozza a közlemény, hogy Croizat mindig hű maradt Franciaország ügyéhez és a francia-szovjet barátsághoz, amely Franciaország biztonságának legfőbb záloga.